

ZARANDUL

Organ independent, național din Valea Crișului Alb.

REDACTOR RESPONSABIL:
CORNEL D. RUSU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRAD.

Apare în fiecare Joi

ABONAMENTE:
100 lei anual, 6 luni . . . 60 lei
Instituții și bănci . . . 150 lei
Muncitori, minieri și plugari 50 lei

Hristos a înviat!

Sunt cuvintele vestitoare de cea mai mare bucurie duse dela mormântul Domnului de Mironosițele femeii sfinților Apostoli și prin ei întregii lumi creștine.

Hristos a înviat!

Este salutul atât de frumos creștinesc, cu care se întâmpină toți creștinii în timpul acesta dela Paști până la înălțarea Domnului și e legat de timpul acesta de 40 de zile, în cari s'a arătat Hristos cel înviat Apostolilor și celor ce i-au urmat învățăturile lui sfinte.

Deci în acest timp de 40 de zile acest salut creștinesc și românesc trebuie să înlocuească toate salutarile vechi și mai nou inventate de diferitele organizații tinerești, căci e salutul, care a răsunat de 19 secole din piepturile creștinești și va răsună și de aci înainte până la sfârșitul veacului.

Și creștinul adevărat și mai ales generația mai bătrână și mai înțeleaptă ține cu sfințenie la acest salut, — durere însă, că generația mai tânără par'că se rușinează de el, par'că simte un fel de jenă și sfială condamabilă să se manifeste și în această formă de creștin ortodox. Și nu e bine așa! Credința religioasă practică este focul sacru, care alimentează puterea de viață a unui popor. Credința creștină ortodoxă ne-a susținut pe noi — popor românesc — în vârtoarea vremurilor trecute așa de mult, încât noțiunea de creștin ortodox s'a contopit cu noțiunea de român.

Tinerilor creștini, nu rupeți cu tradiția noastră frumoasă românească! Practicați cu mândrie și sfințenie datinele moștenite dela părinți! Sunt frumoase și celelalte saluturi, ce se ivesc și se schimbă, după cum se schimbă și moda! E frumos și salutul străjeresc de: Sănătate! (Afară de cazul, când ți-l zbiară, să-ți spargă timpanul și când îți aruncă o mână prea în ochi.) Dar în timpul acesta până la Ispas roșiiți cu mândrie creștinească salutul cel vecinic: Hristos a înviat! mărturisind prin aceasta chintesența credinții noastre.

Pr. V. P.

„Mica“ cea mai românească...

Cazul Papp András

Am desvăluit apucăturile minoritarilor unguri și ale Șvabilor renegeți de a se încuiba tot mai afund la „Mica“.

Avem bucuria să constatăm că articolul nostru a fost bine primit de bieții băieși, toți români, ca și de conducerea românească a societății „Mica“.

Suntem convinși, că Direcțiunea societății n'a făcut până acuma un tablou cu numele și salariile unguirilor săi. Când se va face și se va pune în asemănare cu salariile Românilor dela „Mica“, — înțelegem prim-șef-minierii, mecanicii, instalatorii, funcționarii, — se va vedea, câtă nerușinare cuprind plângerile Ungurilor din România la Liga națiunilor despre „nedreptățile“, ce „sufăr“ dela Români...

Domnii Primi dela „Mica“ niciodată n'au protestat cu un singur cuvânt contra politicienilor unguri pentru jalbele mincinoase la Ligă. Nu. Au trăit și trăiesc aci cu salare grase înfipti în cașcavalul „Micii“, ba își ridică nasul până la insulte grosolane la adresa celor mai buni conducători ai Românilor. La toate alegerile în mod sfidător se duc în grupuri compacte și votează până la unu pentru candidatul socialist-comunist, pus de Partidul maghiar, contra Românilor.

Nu le pasă că luptătorul Octavian Goga e președintele Consiliului societății lor.

Ei știu una și bună. Se cumânăcesc, se linguşesc pe lângă domnii ingineri, se laudă și se recomandă unii pe alții, până-ce-și asigură posturile cele mai bune, iar domnii ingineri, oameni foarte civilizați..., nu le zic vorbă legănată de purtarea lor afară de oficiu.

Dăm aci o pildă mai nouă de manevra minoritară:

Zilele trecute făcându-se vacant un loc de mecanic la exploatarea Musariu, a fost angajat unguirul Papp András.

De mai bine de un an stă pe drumuri fără lucru mecanicul român din Crișcior, Sabin Marcu, concediat dela Serviciul Mașinilor din Gurabarza împreună cu mai mulți români, exploatarea neavând nevoie momentan de serviciile lor.

Cu toate promisiunile, ce i s'au dat din partea domnului director V. Ambrus că va fi angajat imediat ce se va ivi un loc vacant, vedem totuși că s'a trecut peste această promisiune, desigur fără știrea domnului Ambrus, care nu era acasă, când s'a angajat unguirul de mai sus.

Cerem deci d-lui director Ambrus să ia dispoziții ca să se revină asupra acestei angajări, iar locul de mecanic dela Musariu să se dea acestui român nedreptățit.

Dr. IOAN RADU

Un om de bine.

Se împinesc în curând zece ani decând printre oamenii de frunte cari veghează la destinele marelui întreprinderi aurifere din Brad, — ce îndeplinește un rol precumpănitor nu numai în țutul nostru, ci și în întreaga viață industrială a țării, — se află un om ale cărui însușiri excepționale de organizator sunt egale doar de neobiceiuita sa modestie și de o rară îngășie sufletească. Dar modestia, — însușire atât de prețuită, fiind atât de rară — are și zeajansurile ei; cel mai păgăbitor e desigur faptul că oamenii înzestrați cu această calitate sunt numai cu greu și prea târziu recunoscui de marea obște, cutoatecă — de cele mai multe ori — tocmai acesteia din urmă își înă ei munca, priceperea și devotamentul lor. Iată ce ne împinge să relevăm în aceste rânduri, — după cei aproape zece ani de muncă intensă și realizări fructuoase ale inginerului *Olimpia Ambrus*, — activitatea sa neobosită, care se identifică cu toate marile realizări, tehnice și social — muncitorești, ale întreprinderii „Mica“, realizări îndrumate de direcțiunea generală a acestei societăți.

N'ar fi locul, poate, să insistăm mai mult, dacă munca inginerului *Olimpia Ambrus* ar fi îmbrățișat numai interesele întreprinderii căreia s'a dedicat; valoarea muncii sale, oricât de mare, ar fi fost mărginită atunci numai la factorul economic.

Activitatea sa însă, în tot cursul acestor zece ani a avut un tălc mai profund, și pentru aceasta tocmai mai puțin cunoscut de cei mulți, deși direct interesați: inginerul *Olimpia Ambrus*, băștinaș al unuia din centrele miniere cele mai vechi și mai renumite din întreaga țară — e din Săcărâmb —, era prin acest fapt în situația cea mai potrivită ca să poată cunoaște și simți viața grea și nevoile numeroase ale populației de mineri. Insușirile sale de modestie și delicateță sufletească i-au ajutat desigur să priceapă mai de vreme lipsurile acestei populații și să sugereze la locul cuvenit mijloacele cele mai potrivite pentru îndreptarea lor.

La temelie tuturor înfăptuirilor principale social-muncitorești, realizate de societatea „Mica“ în ținutul acesta, în ultimi ani, se află și colaborarea pricepută și devotată a inginerului *O. Ambrus*; și deși dănsul n'a dorit niciodată să se știe acest lucru, e bine totuși pentru noi să cunoaștem partea sa la munca imensă și atât de complexă pe care o cere o conducere perfectă a unei întreprinderi de importanța „Micii“. D-sa poate fi mulțumit cu conștiința binelui împlinit, fie chiar anonim; însă o elementară datorie morală a celor cari beneficiază de el, este să cunoască și să recunoască pe acel cari prin munca și râvna lor contribuie statornic la realizarea acelui bine.

Situația noastră, în afară de cercul de activitate al întreprinderii și persoanei de cari am pomenit, ne ușurează mult gestul pe care-l facem aci și pe care-l socotim numai ca împlinirea unei datorii de recunoaștere obiectivă.

Georghe Minovici.

Băța, în Aprilie 1936.

Italia și Abisinia.

Toată lumea a auzit de războiul dintre Italia și Abisinia. Insa nu toți știu pentruce Italianii duc acest războiu greu în depărtata Africa, peste țări și mări siliți să lupte într'un pământ străin, într'o țară sălbatică, fără drumuri, peste munți înalți și stâncosi, prin pustii întinse arse de soare, sau prin mlăștini pline de jivine și de boli care seceră pe oamenii din ținuturi mai răcuroase. Și totuși Mussolini, conducătorul de astăzi al Italiei, continuă acest războiu cu toate greutatele și jertfele. Și jertfele sunt mari, căci acest războiu nu-l poartă numai cei plecați, ci toată națiunea. Soțiile și logodnicele și-au dat inelele de aur ca să le topească și să poată continua războiul. Toți cei rămași în Italia duc o viață de călugări, nu fac risipe, nu cheltuesc nimic de prisos pentru ca hrana să se ajungă.

Și ne punem întrebarea firească pentru ce fac Italianii aceste jertfe, pentru ce luptă Italianii cu Abisinienii?

Războiul pe care îl duc Italianii în Abisinia nu este un războiu de plăcere, nici pentru slava poporului italian sau a lui Mussolini, nici pentru dorința de a supune țări noi. Nu! Războiul aceasta este absolut trebuincios pentru Italiani, este o chestie de viață și de aceea îl poartă cu atâta dărzenie.

Închipuiți-vă Italia, o țară cam cât țara noastră de mare, însă cu mult mai săracă, cu trei sferturi din întinderea țării acoperită cu munți pietroși și golași, lipsiți de păduri și de ierburi, pustii și roși de ape. Italia a fost locuită din cele mai vechi timpuri și pământul a fost stors de vlagă, așa că astăzi nu mai poate hrăni o populație așa de deasă și de numeroasă. Căci pe acest pământ sterp trăesc de două ori mai mulți oameni ca în România noastră (vreo 43 milioane de oameni!). Și populația aceasta se înmulțește repede, cu aproape o jumătate de milioane pe fiecare an. A încercat Mussolini în tot felul; a secat bălți și mlăștini nesănătoase și le-a prefăcut în câmpii mănoase; i-a făcut pe oameni să muncească fel de fel de munci ca să poată trăi în țara lor. Dar n'a fost chip, cu toata că Italia s'a schimbat în câțiva ani cu totul, de când este conducător Mussolini. Și totuși Italianii nu mai încap în Italia! Acesta este adevărul. Trebuiau să plece în alte ținuturi. Și-au umplut toată Europa, ba au trecut peste Ocean în America. Dar în Europa și așa sunt prea mulți oameni, iar Americanii nu primesc decât cu socoteală: atâția pe fiecare an din fiecare națiune. Și atunci ce să facă Mussolini cu atâția oameni? Să-i lase să piară de foame? S'a gândit el că pământul e mare și bogat și nu peste tot locuit de oameni. Sunt ținuturi întregi cu bogății mari și nenumărate care stau nefolosite de oameni. Dumnezeu a lăsat pământul cu bogățiile lui la toți, nu numai la unii. Și-atunci a plecat să cucerească pământuri, să le lucreze și să le facă folositoare pentru oameni.

(Continuare în pag. II-a)

Italia și Abisinia.

Urmare din pag. 1-a.

Un asfiet de ținut bogat și aproape nelocuit este Abisinia, o țară dinspre miazăzi, departe în Africa. Țara este mare, de patru ori mai mare ca Italia, și foarte bogată, însă bogățiile rămân nefolosite, căci oamenii sunt puțini, de vreo patru pri mai puțin ca Italienii și sălbatici de nu știu cum să lucreze pământul și să-l facă să rodească.

Deci, gândiți-vă bine și socotiți: o țară de patru ori mai mare și mai bogată ca Italia, însă cu oameni de patru ori mai puțini. Și cum am spus, oamenii aceștia sunt rămași în urmă, trăiesc în robie la niște bogătași, care-i asupresc, trăiesc în cea mai neagră sărăcie în țara aceea bogată.

Oare, este drept ca Italienii să moară de foame în Italia, iar Abisinenii să piară de mizerie în robie, într-o țară bogată ca a lor?

Și s'a gândit Mussolini să facă două lucruri bune odată: să stape pe Abisinenii de robie, să-i învețe cum să folosească bogățiile pământului ca să nu mai trăiască în sărăcie lângă acele mari bogății și să ducă din Italia oameni care nu mai încap și care ar munci și nu au unde. Bogățiile au fost lăsate de D-zeu ca să fie folosite, însă ca să le poți folosi, trebuie să muncești. Italienii vor învăța pe Abisinenii cum să lucreze pământul ca să rodească, le vor duce unele bune, vor face drumuri (căci în Abisinia este numai o cale ferată și aceasta făcută de Francezi), îi vor învăța să crească soiuri bune de vite, căci în munții Abisinenii sunt pășuni minunate, să scoată cărbunii și fierul și petrolul din

pământ, să facă fabrici și să folosească aceste bogății din sânul pământului pentru binele Italienilor și al Abisinenilor mai ales.

Italienii au înțeles de mult că Mussolini nu le vrea decât binele și de aceea îl ascultă orbește. Căci se gândesc ei: decât să murim de foame în Italia fără nici o speranță de mai bine, mai bine să încercăm să cucerim pământuri noi pentru urmașii noștri, chiar cu prețul vieții noastre.

Deci, cum am spus mai sus, războiul acesta este pe viață și pe moarte pentru Italienii și-l vor purta până la izbândă. Ținuturi întregi au fost cucerite de bravi soldați italieni și puse în lucrare ca să folosească. Au început să facă drumuri și deja ținuturile au fost schimbate.

Și o mare parte dintre Abisinenii au înțeles că prin cucerirea Abisinenii de Italienii, ei, Abisinenii, nu au decât de câștigat. Și de aceea, în multe locuri, Italienii au fost primiți ca liberatori și ca desrobitori.

Noi Românii trebuie să privim cu ochi buni izbânda Italienilor în Abisinia, căci Italienii sunt frați buni cu noi și nu putem să le vrem decât binele. Și-apoi ar trebui să luăm pildă dela ei, ca dela niște frați mai mari și să ne iubim țara tot așa ca și ei și să mai ales să ne gândim că prin muncă numai în câțiva ani Italia s'a schimbat cu totul: în Italia stăpânește un suflet nou de muncă și de luptă.

Să luăm pildă dela ei și să strigăm ca încheiere; *Trăiască Italia!*

Vasile Petru Codrea.

Ce e cu războiul și cine îl dorește.

Prin tratatele de pace, Germania a fost obligată, să țină un număr redus de soldați și să fabrice cât mai puține munițiuni. I s'a mai cerut Germaniei să nu introducă deloc armată la granița franceză și belgiană, într'un ținut numit Renania, pe o lățime de 100—200 km. Aceasta ca o garanție că Germania nu va ataca pe Franța și Belgia. Acest lucru a fost respectat până când în fruntea Germaniei a ajuns Adolf Hitler, care a început militarizarea și înarmarea până în dinți a Germaniei.

În anul trecut însă Franța a încheiat o legătură de arme cu Rusia, prin care se obligă că în caz de război aceste două țări să se ajute între ele.

De altă parte Rusia nu vede cu ochi buni pe Germania, care a nimicit organizațiile comuniste de pe tot cuprinsul țării, iar pe evrei sau alte minorități care întrețineau comunismul i-a dus în lagăre de concentrare sau i-a trimis peste graniță.

E natural că aceasta nu le-a plăcut conducătorilor bolșevici și ei se gândesc în tot momentul să se întindă și peste Germania. Față de aceste amenințări, Hitler, pentru a nu se găsi Germania fără armate, a militarizat și ținutul renan.

Această călcare a tratatelor de pace nu i-a plăcut Franței și Belgiei și au adresat o plângere la Liga Națiunilor cerând ca să oblige pe Germa-

nia să retragă trupele dela granița franceză. Se părea la început că dacă Germania nu va retrage trupele, Franța sprijinită de Anglia și de Rusia va declara război. Anglia însă nu are nevoie să-și prade munițiunile și să-și omoare soldații și ea nu dorește războiul, ci propune atât Franței cât și Germaniei cât mai multe formule de împăcare.

Germania de altă parte spune că nu dorește război cu nici unul din Statele Europei și că este hotărâtă să încheie o pace pe 25 ani cu toate popoarele (afară de Rusia care vrea să bolșevizeze toată lumea. N.R.) Spune apoi că aceea ce dorește e să fie stăpână la ea acasă și să se poată apăra la caz de nevoie.

De altfel singura amenințare pentru Germania este comunismul. Conducătorii bolșevici cred că dacă se vor face stăpâni și peste Germania vor putea cu mai multă ușurință să întindă împărăția comunistă—jidovească peste toată lumea.

Care ar fi mijlocul? În momentul ce s'ar declara războiul, comuniștii și evreii vor cumpăra cu bani sau îmbătând cu apă rece anumiți oameni, vor întinde spiritul de nesupunere printre soldați, care vor dezerta de pe front și vor pune mâna pe oficii și posturi de conducere. În felul acesta, cred ei, se va putea deslănțui o revoluție, o răscoală în statele naționaliste și creștine și se vor face ei stăpâni.

Norocul însă este, că în ultimul timp popoarele lumii caută cât mai mult libertate națională și dezvoltarea lor sub scutul apărător și dădător de viață al bisericii. Această trezire la conștiința națională a dat rezultate admirabile în Germania, Italia și Japonia care au ajuns astăzi la o frumoasă dezvoltare și sunt temute de multe popoare. Cel puțin deocamdată popoarele cumiști nu se gândesc la un nou război. În mintea tuturor se mai păstrează încă amintirea dezastrelor războiului a cărui urmări se pot ușor vedea.

Grija noastră este să ne vedem de nevoile noastre, să cultivăm cât mai mult dragostea de țară, să ne formăm o armată puternică, pentru ca atunci când vom fi chemați să ne apărăm granițele, să nu desmințim trecutul nostru glorios. L.

Cinema „ORIENT“ Brad
Duminică în 26 Aprilie
„Femei...
Femei...
Femei...“
cu
Ruby Keller, Dick Powell și J. Blondell
Scene nemaivăzute, nebănuite

Cântă-mi cântecul...

de G. Micu Delabăsești
(Continuare)

Un geamăt și mai greu și căprioara puse capul jos, dădu de câteva ori din picioare, cerând parcă ajutor și muri. Soțul ei se uită cu ochii în pământ la ea, alergă împrejur, ca și cum ar fi vrut să distrugă pe rău făcător, veni din nou, se așază lângă ea, dar un mic șgomot provocat de lonel îl făcu să tresară și se pierdu în desigurul pădurei. Lonel se duse și privi căprioara. Toate scenele, la care fusese martor ocular și tot devotamentul perechei de căprioare și mai ales tragicul sfârșit, îl făcuseră mai trist. „Devotamentul între soții cari se iubesc“, își zise el și se îndreptă spre stână. Ciobanii dormeau. Întră înăuntru, luă un caș și fără a fi simțit — cu lacrimi în ochi — se pierdu în noapte...

Merse săptămâni pe marginea munților întâmpinând obstacole mari, dar

mergea rob de gândul că poate va întâlni pe Ancuța.

„Ce-ar fi să găsec o sumă mare de bani! Mi-aș tunde părul și barba, mi-aș face un costum de haine, aș călători cu trenul și ce bine ar fi!

Ași întâlni mai repede pe Ancuța și ce fericit aș fi!...

Trecu prin sate. Lumea i se părea curioasă.

Era atâta timp de când nu mai văzuse lume multă.

Rămase fără opinci, așa că mergea cu picioarele goale. Hrană n'avea, ci trăia din cerșit. Spunea doar atâta celor care-l întrebau: „sunt un cerșetor nenorocit și mă duc să-mi văd satul copilăriei și rudele, de vor mai fi trăind“.

Drumul nu-l cunoștea și niciunde mergea nu știa.

După vreo două luni de mers pe jos, zdrobit de oboseală, cu picioarele sângere, ajunse în Iași. Era toamnă; căzuse bruma. Noaptea era foarte frig. Un-

de să se adăpostească? Cine l-ar fi primit și cine i-ar fi dat atenție, chiar de-ar fi povestit întreg romanul vieții nenorocite? Cine se uita la el, când toți sunt atât de preocupați? Și-apoi un cerșetor nu găsește ospitalitatea la oraș ca la țară.

Singura scăpare, era tot cerșitul. Răceala toamnei și boala îl chinuia mereu.

Ar fi mers mai departe spre locurile scumpe, spre satul acoperit de praful uitării, dar se simțea obosit și umbra morții o privea ca prin sită. Ajurse până la grădina Copou și se instală la poartă ei. Noaptea dormea în grădina pe covorul de frunzele ofilite de zilele toamnei. Frigul îl pătrundea prin oase, căci nu mai avea nici haine nici cămașa. Stătea de veghe toată noaptea și asculta tainicele șoapte de dragoste a vreunei perechi de îndrăgostiți ce mai vizitau și noaptea grădina. Pe banca de sub teiul lui Eminescu erau perechi de îndrăgostiți, dar

C. M. L.
Cercetașii României Coh. III. Albastru.
Cent. IV „MICA“

CIRCULARA No. 1
din 12 Aprilie 1936.

1.) Cercetașii din războiul 1916—1919. Comandantul Mării Legiuni aprobă să fie înscrși ca membri Secțiunii în a Cohortei I Avram Iancu; pentru a le putea folosi serviciile.

2.) Cursuri pentru comandanți. În Iulie, timp de 20 zile, sunt rugați a participa la cursurile dela Breaza Dnii Ingineri, Profesori, Învățători, Ofițeri de rezervă și subofițeri distinși, cari vor primi comandă de încasare.

Inscrierile prin Cent. IV „Mica“ până la 1 Mai a. c.

3.) Colonii pentru Pui de șoim. C. M. L. Organizează o colonie la Breaza pentru Pui de șoim în cursul lunii Iulie, iar alta în August. Costul e 1800 Lei.

În fiecare serie sunt disponibile 40 locuri.

Inscrierile înscrșite de taxă se fac prin Centurie până la 12 Mai.

4.) Jamboria Brașov.

Se fac pregătiri mari. Fiind prilej de mari petreceri de înălțare și întărire a Credinței strămoșești și cercetășești. Cercetași noștri, copii a căror părinți sunt mai cu dare de mână, sunt rugați a se înscrie.

Taxa de participare 1800 Lei. Înscrșerile se primesc chiar de acum la Centurie.

5.) Concurs de ouă încondeiate.

Se organizează la C. M. L. o expoziție de ouă încondeiate. Cine dorește a concura poate trimite prin Centuri 2, câte 3 ouă decorate având conținutul golit.

6.) Concurs de afișe.

Este de dorit ca Cercetașii talentați la desen, să depună machete de afișe de propagandă cercetășească, cu care vor putea concura la C. M. L. Distincțiuni: Cei bine reușiți cu aceste afișe vor fi propuși a fi Otași cu virtutea Cercetășească de bronz.

7.) Mulțumiri.

Toți marii noștri comandanți prin Com. cohortei 3 Albastru, mulțumindu-ne pentru felicitările ce le-am adresat cu ocazia Sf. sărbători, ne fac la rândul-le călduroasă urare de sănătate și voie bună; și cu strămoșescul salut „Hristos a Inviat“.

Sănătate,
Comandantul Cent. IV Mica
Lt. Radovici.

Citiți și răspândiți
„ZARANDUL“

ii condamna zicându-și: „și eu am fost ca ei, dar îmi face impresia că teiul nenoroceste orice iubire“...

V

Ancuța se obișnuise foarte mult cu viața de la schit. După vreo două luni scrise părinților care o vizitară.

Trecură doi ani de la vizita părinților și primi vestea dureroasă a morții tatălui ei. Și cât de mult plânse la această veste!...

După înmormântare, mamă-sa, zdrobită de durere după atâtea pierderi, vându totul, fiindcă se simțea îmbătrânită și nu va mai trăi mult. Bani îi dăruia la schitul unde era Ancuța și după puțin timp îmbrăcă și ea hainele călugărești. Acuma era alături de Ancuța pe care o iubise atât de mult și de a cărei fericire nu s'a putut bucura...

* * *

Au trecut anii ca păsările în sbor. Trecură vreo zece ani dela despărțirea de lonel, a cărui imagine îi pierise.

Boale la animale

Dite cornate.

TRAGĂUL. Uneori pe laturile fâlcilor la vite se ivește o umflătură care se sparge. Aceste umflături pot apare pe limbă sau pe ficat (maiu).

Aceasta boală se vindecă greu de tot și trebuie chemat medicul veterinar.

INMUIEREA OASELOR. Această boală se întâlnește mai ales la viței.

E bine în astfel de cazuri să li-se dea fân, paie și în mâncare sau apă să se pună praf de cretă (e bun și varul de pe păreți zdrobit mărunț. Să nu se întrebuițeze var în care a fost pusă piatră vânt).

Cai.

BĂTĂTURA ÎN TALPĂ. Boala aceasta o întâlnire la cai rău potcoviți. Se mai capătă și din cauza pietrelor de pe drumuri, care ajung între capetele potcoavei. Calul are dureri în talpă și schimbă.

Trebuie să potcovim caii numai la potcovar bun, să-i controlăm copita și potcoava des și când boala e căpătată din cauza despotcovirii se leagă copita cu lut (pământ galben) înmuiat cu oțet.

BUBA MÂNZULUI. Boala aceasta se întâlnește mai ales la cai tineri și o cunoaștem prin aceea, că animalul tușește, înghite greu de tot, rasuflă greu, tremură, nu mănâncă și din nări curg niște muci albicioși.

Calul bolnav trebuie dus într'un grajd mai curat și mai cald și i-se pune la gât faină de în legată într'o bucată de pânză. Inul face sa se spargă buboiul dela gât și pentru a-l ajuta se scurge rana bine și se spală cu apă oxigenată, permanganat, etc. (leacuri dela farmacie) In lipsa acestora e bine să aburim cu floare de fân pusă în apă în clocote.

Oi.

GĂLBEAZA OILOR. Boala aceasta omoara cele mai multe oi. E pricinuită de un vermuleț care are forma unui sămbure de bostan (curcubă, ludaie) care trăiește în ficatul (maiu) oilor. Viermele acesta produce foarte multe ouă, care ajung afară odată cu balega. Dacă ouăle ajung în locuri apătoase, atunci din ele iese un vermuleț ce intră în corpul unui melc de apă în care se fac alți viermi, ies afara și se prind de iarba de pe marginea bălților și așteaptă aci. Dacă oile ajung în aceste locuri, înghit și viermi odată cu iarba și se îmbolnăvesc, slăbesc și capătă gușă.

Deoarece e mai bine și mai ieftin să ne păzim de boala decât să o vindecăm, tot așa și cu oile, e bine să nu le lăsam în locuri apătoase. Dacă totuși s'au îmbolnăvit trebuie să le turnăm pe gât 4-5 grame extract de feregă (cumpărat dela farmacie). La farmacie se mai află un leac bun numit Distol.

Singura amintire, era o fotografie ce o purta în sân. Era sigură că nu-l va mai întâlni, dar cel puțin avea fotografia, o amintire dureroasă...

Intr'o zi, pe când se plimba prin grădina schitului însoțită de mamă-sa, Anuța cântă cântecul favorit lui Ionel. La sfârșit o podidiră lacrimile. Mama sa se sperie.

— Ce ai dragă Anuța?

— Nimica, răspunse ea ștergându-și lacrimile.

Nu-i spusese nimica mamei sale. Tre-cuse atâtă timp de când erau împreună la schit și n'a avut curajul să-i spună. Acuma îi mărturisise totul.

Îi mărturisi nopțile petrecute cu Ionel în parcul Merenilor, nopțile petrecute acasă, plecarea lui în armată, omorârea sergentului și fuga în lume.

Îi povesti și cea mai mare greșală; căderea în păcat și nașterea unui copil la baba Floarea din Cârpești și care

SPORT

A. K. Sloga Jugoslavia - U. S. Mica Brad 5-1 (3-0)

Așteptările nu ne-au fost înșelate.

„Sloga“ ne-a arătat în z'ua de Paști un joc spectaculos, cum rar ne este dat nouă brădenilor să vedem. O echipă viguroasă, plină de talente footballistice, a furnizat publicului nostru desfășurarea unui match de înaltă școală.

Rezultatul dezastruos pentru noi, dacă luăm în considerare diferența de goaluri, nici nu mai interesează, fiind vorba de o întâlnire amicală a două echipe cu jocuri diferite și dimetral opuse. Jocul de formidabilă acțiune a centrului înaintaș al oaspeților și extrem de deselor acțiuni de ofensivă în bloc, localnicii nu pot opune decât elegant dar deastădată ineficace acțiuni de genul latin, cu reacția pe extreme.

Așa stând lucrurile este dela sine înțeles, că localnicii ar fi trebuit să se apere în deosebi, dar pentru ai noștri jocul exclusiv de apărare, nu mai are rost ca lipsit de onoare și i-ar deplasa într'o postură negativă și aproape rușii oasă de pasivitate. Astfel că răsând totul, cu prețul alor cinci goaluri, au susținut până la capăt, cu nobilă remanere o serie de atacuri nereușite afară de unul. Prin această atitudine, Mica deși învinsă, a rămas și după acest match, cu acelaș prestigiu pe plan footballistic ca în trecut.

De altfel, dacă Mica avea și ea jucători de dimensiunile celor dela „Sloga“, rezultatul ar fi fost altul. Doar Zaslău se putea măsura prin fizic cu ei.

Jucătorii noștri au fost excelenți, dar prea minimali la corp față de vgarozitatea oaspeților, cari își putea permite cu lux de cutezanță, să atace orbește — cum se zice — pe ai noștri, unii prea mici, alții prea slabi în raport cu cei dela Sloga.

Schimbul Aliman-Nedici pare a fi nepotrivit, întrucât îi este în obișnuință să fie un bun apărător, dar ca înaintaș este de o mediocritate sub putințele lui Aliman. Bortos și Șturek sunt prea uzați. Mocuța slab, fiindcă fără Nedici în apărare poarta incede dela 25 metri.

Oaspeții au demonstrat continuu, că sunt de o severă disciplină. Nu au făcut niciodată greșală, să înainteze decât prin passe precise, afară de centrul înaintaș Alt, care fiind în mare formă și de altfel cel mai bun om al zilei, a acționat de câteva ori, singur dealungul arenei.

În acelaș timp la ai noștri, disciplina este o floare rară și din această cauză toate acțiunile au fost fără succes.

De remarcat totuși Trif, Haiduc, Barcsi și Zaslău, cari au muncit mai mult și cari singuri s'au conformat mereu dinjării inutile alui Nedici cu vorbe prea tari.

Pentru aceste motive și pentru menținerea măcar a actualului stadiu, dacă nu pentru continuarea unei ascensiuni a sportului la noi, este o imperioasă necesitate, să avem un bun antrenor, câteva elemente noi și să se înlocuiască vorbele tari de pe arenă prin tăcere și atenție continuă la minge, împreună cu un curaj sănătos cultivat la maximum.

În fața celor 1200 spectatori, Dl Petrică Simeria a arbitrat corect următoarele formații:

Sloga: Ostojur, Stranici, Corba, Sandici, Iakob, Prunici, Zvici, Negrici, Alt, Radenov, Davidov.

Mica: Mocuța, Șturek, Zaslău, Trif, Aliman, Haiduc, Barcsi, Maier (Florea) Nedici, Bortos, Teucear.

N. L. S.

Vântul produce mari pagube în Dobrogea

În ziua de 18 Aprilie s'a abatut un vânt foarte puternic în partea de sud a județului Constanța, producând numai în comuna Comana pagube de cinci milioane.

La unii oameni întreaga gospodărie a fost nimicită complet. Hambarele cu cereale, grajdurile, casele au fost nimicite. Vitele, porcii, păsările au fost mânate de vânt, orbite de praf și duse la o răpa, unde cele mai multe prăbușindu-se au murit.

Vântul a atins și alte comune producând și acolo pagube serioase. În alte părți au căzut ploii și grindină.

Vine din Rusia după 20 de ani

Sasul Friederich Wermescher din Reghimul Săsesc s'a întors cu soția și doi copii, zilele trecute din Rusia unde a ajuns prizonier în timpul războiului.

A stat mai mult prin Siberia, în orașul Omsk, unde s'a căsătorit și a avut doi copii. Spune că bolșevicii au distrus și în Siberia toate bisericile creștine și nu au lăsat decât cele două biserici jidovești. (Se vede și de aci cine conduce Rusia).

Mai spune că în Rusia sunt încă mulți prizonieri români care doresc să vină acasă și pentru care consulul român din Moscova lucrează într'una.

mai mare, fu luat împreună cu babă, de filantropul proprietar și crescut ca un fiu al său.

Fu dat la școală. Era de o inteligență uimitoare și după terminarea cursului primar, fu dat la un liceu din Iași. Pretinsul său tată — căci nu știa că are un alt tată — se ocupa foarte mult de el și se mândrea de inteligența lui scilpitoare...

Era toamna când se începuseră cursurile. Ionel, cu plete aurii, se plimba singur pe strada Copou. Se duse prin oraș și seara mergea singur spre grădina Copou.

O seară rece cu ploaie mărunț... Ionel fredona vesel cântecul învățat dela bătrâna care îl crescuse.

Când ajunse la poarta grădinei Copou, dădu cu ochii de un cerșetor, și cuprins de milă, îi dădu banii ce-i avea pentru niște cărți.

Apoi trecu înainte cântând:

Zăpezi mari în Germania

În ultimul timp peste Germania s'a abatut un val de frig, cu ninsoare ca în toila iernii. Zăpada căzută a pricinuit pagube mari în grădinile de pomi. În unele regiuni au fost doborâți stalpii dela sârmele electrice lăsând orașele în întunec, trenurile și autobusele la fel au suferit întâzieri.

În munți zăpada a atins înălțimea de doi metri.

E pericol de mare inundație dacă acestui timp de plină iarnă îi vor urma zile călduroase.

Populația Londrei.

Populația Londrei este de 7.085.870 locuitori, ceace este tot atât cu locuitorii Belgiei.

Numărul morților și al răniților în Londra este de 49.105 persoane în ultimele 12 luni.

Ploi în țară.

Ploile din zilele trecute au fost folositoare sămănăturilor și aceasta cu atât mai mult cu cât au căzut peste toată țara și chiar în regiunile unde în anii trecuți a fost secetă.

Cursurile la școlile primare se vor ține în aer liber

Ministerul Instrucțiunii a trimis un ordin circular tuturor revizorilor școlare, prin care le pune în vedere, că îndată ce se face timp frumos, toate școlile primare din țară să țină cursurile în aer liber. În acest scop se vor face adăposturi de ploaie și curent, pe cheltuiela comitetelor școlare comunale și județene. Aceasta pentru a feri școlarii de aerul stricat al salei de curs.

În acelaș timp toți învățătorii sunt obligați să facă lecții și dimineața și după masă.

Cum facem din jugăre hectare (ha.)

1 jugăr de pământ 1600 stânjeni pătrați (loc de 6 măsurii de grâu) are 5754,64 metri pătrați, iar 1 ha. are 100000 mp., așa că: 7 jug. fac aproape 4 ha., deci 1 jug. face a 7-a din 4 ha. sau 4 ha.: 7. 2. 4, 4, 5 jug. fac de 2-, 3-, 4-, 5-ori atâtă, adică 4 ha. x 2 : 7, 4 ha. x 3 : 7, 4 ha. x 4 : 7 ș. c.

D e 28 jugere câte ha. fac?

Fac 28x4 : 7 = 112 : 8 = 16 ha.

INTORS: Deoarece 4 ha fac 7 jugăre, 1 ha. face a 4-a din 7 j., sau 7 : 4. 2. 3, 4, 5 ha fac de 2-, 3-, 4-, 5-ori atâtă, adică 7 x 2 : 4, 7 x 3 : 4, 7 x 4 : 4. 7 x 5 : 4 ș. c.

Exemplu: Câte jugăre sunt în 32 ha?

Sunt: 7x32 : 4 = 224 : 4 =

56 jug. Stânjeni patrați se fac în metri patrați știind, că 1 st. p. = 3,6 m. p

Ira.

..., Dar într'o zi de toamnă tristă, Am plâns și-apoi ne-am despărțit."

Cerșetorul rămase mirat, uitându-se nedumerit la acea sumă de bani. Vru să se ridice să-l cheme, dar nu putu.

Îl strigă, dar nu-l auzi nimeni. Ionel se urcă într'un tramvai ce tocmai se pregătea de plecare și cerșetorul nu mai văzu niciodată pe acel copil blond care cânta cântecul favorit, copilul uitat, rodul dragostei ingrate, al tinereții nenorocite...

VII

În toamnă, parte din călugărițe plecaseră prin sate cu milostenia. Mai târziu plecă și Anuța, însoțită de mama sa.

Merseră câteva săptămâni prin sate, până ce ajunseră în Iași. Vizitără bisericile și împărțiră ajutoare pe la săraci.

(Da urma)

Internaționalistii dela Crișcior

În frunțașă comună Crișcior s'au culbărit de vreo 2 ani câțiva agitatori de meserie, care profitând și exploatarea naivitatea câtorva muncitori, și-au asigurat un trai boieresc pe nemuncite, ghiftuindu-se cu salarii grase și care sub firma de *socialism-internațional* au deslășuit o propagandă deșănțată împotriva a tot ce e românesc și creștinesc.

Conducătorul sau starostele lor e un oasecare Șolta, fost muncitor-z'ler pe la Abrud, căruia însă nu i-a plăcut să-și câștige traiul vieții prin muncă cinstită ci a venit aici să prostească muncitorimea și să o organizeze în sindicatul internațional, trimis fiind pentru aceasta de minoritari, după cum însuși el a mărturisit-o la o întrunire publică. Acest semidoct parazit face azi pe „domnul” cu bască, cravată, trăsura la scară și un salariu lunar de vreo 8000 lei, plus 18000 lei pe an spese de deplasare. După cum vedeți, mai „burjai” decât cei împotriva cărora z'ice că luptă.

Zilele trecute acest tip împreună cu acolitul său Roman Ștefan, care fiind din partea locului și deci ne fiind trimis special de minoritari, primește numai vreo 2500 pe lună plus alte venituri, acești doi tovarăși au invitat de la centru pe un al treilea tovarăș Mihăilă și toți împreună au organizat luni după masă o întrunire a muncitorilor minieri.

După cum e de așteptat, mișcarea naționalistă dela noi din țară, prinde rădăcini și printre muncitorii români de la M. ca. Dovadă că la întrunirea de mai sus n'au luat parte decât vreo 100 muncitori îmbătați de vorbele simbrășilor angajați de străini.

De neșază că azi nu mai pot avea trecere minciunile lor nici printre muncitorii de aici, cum nu mai prind nici pe Valea Jiului și nici în alte părți, la această întrunire au început să improaște cu noroi asupra bărbaților noștri de staf, naționaliști: Cuza, Goga, Vaida, Codreanu, etc. inventând minciuni atât de gogonate încât și cei vreo 100 de partizanți ce le mai rămăseeră încep să-i lase în plata Domnului.

Și acum cetiți și judeceți și dumneavoastră, iubți cetitori, la cele ce au spus tovarășii:

„Nu vă luați după Cuza, Goga, Vaida sau Codreanu că sunt prieteni cu jidani și cu ungurii. Corneliu Codreanu nu numai că e prieten, dar și primește dela jdanul Max Aușnit — regele ferului — un salariu de 40 de mii de lei pe lună. Noi suntem naționaliști și noi luptăm pentru drepturile românilor și nu Cuza, Goga sau Codreanu”.

Ați auzit? Socialiștii internaționali care au conducători pe: Bătyai, Ostroski, Gellerter (toți jdani) acești sunt național și, iar Cuza, Goga, Vaida, Codreanu sunt vânduți străinilor.

Și să-te mai miri că muncitorii azi se feresc ca de ciună de tovarășii: Șolta și Roman, îmbrățișând mișcările naționaliste de dreapta?

O întrebare.

Tot la această adunare internațională, pe lângă multele minciuni — de care o să răspundă în fața justiției — tovarășii au avut și imprudența de a citi o dare de seamă asupra cheltuielilor făcute în cursul unui an. Pe lângă salariile grase și spese de deplasare de zeci de mii de lei, vedem un capitol asupra căruia vrem să stăruim deocamdată, rămânând pentru alt număr celelalte capitole.

E vorba de localul lor de întruniri dela Crișcior. Chiria anuală pentru o sală ce o au, e de 5500 lei. Nimic mai firesc. Dar ascultați: pentru curățirea acestei sale s'a plătit 12000 lei pe an, adică o mie de lei pe lună. Curățirea se face așa cum o știu toți: se mătură camera odată pe săptămână, ceea ce înseamnă că tovarășii proletari plătesc nici mai mult, nici mai puțin decât 250 lei pentru un măturat. Cred că nici Rockefeller, cel mai mare capitalist, nu-și permite acest lux de a plăti 250 lei pentru măturarea unei camere. Se vede că internaționaliștii noștri dispun de atâtea parale încât nu mai știu cum să le cheltuiască.

Și acum întrebarea: de unde banii? Știut fiind că azi nu mai plătesc cotizații decât vreo 100 muncitori, ceea ce înseamnă cam 3000 lei lunar. Prin urmare de unde atât bănet, domnilor proletari?

Nu cumva acești bani miroase rău?... de pildă a ruble rusești?

pen.

Rusia trimite munițiuni în Spania

Se știe că în ultimul timp comunismul a început să se întindă mult în Spania impunând chiar demisia președintelui — Alcalá Zamora, arzând o mulțime de biserici.

Acest lucru este pe placul Rusiei comuniste și aceasta a și trimis agenților ei din Spania, pe un vapor, arme și revolve automate ca să aibă cu ce trage în poliție și în oamenii care nu trec de partea lor.

Rușii — mai bine zis jidovii din Rusia — cred ca sigură victoria comunistilor în Spania. Atâta doar că dacă spaniolii vor face cunoștință cu „civilizația” „democrația” și „umanitarismul” comunist va fi vai de pielea comunistilor. Să nu uităm că dacă în Rusia unde firea oamenilor este domoală, mai înceată și totuși comunismul se clatină, spaniolii au alt sânge. La ei mai trăesc și azi luptele cu taurii.

În Banat a funcționat timp de patru ani o poștă clandestină.

Statul a fost păgubit cu sute de milioane.

În 1932 un anume Pinkerton din Timișoara a înființat un birou de agenție și comision. Dacă cineva voia să trimită o scrisoare, pachet sau bani cuiva, se ducea la acest birou în loc de poștă și în schimbul unei sume de bani i-se făcea serviciul.

Mai târziu văzând Pinkerton că merge bine afacerea a deschis astfel de birouri și în alte orașe din Banat și București unde trimitea câte un om de al său cu trenul sau cu autobuzul și acesta împărțea scrisorile sau banii, înființase deci o altă poștă pe lângă cea a statului căreia i-a produs pagube foarte mari.

În cele din urmă această afacere necinstită a fost descoperită și conducătorul va fi pedepsit. Se crede că amenda va fi de 20 milioane Lei. Între ajutoarele lui Pinkerton în primul rând se plasează Nivald Oscar și Ludovic Marcovici. După cât vedeti tot nume care nici măcar nu seamănă cu cele românești.

În atențiunea autorităților.

Modul cum se exploatează linia de autobuz Deva—Brad—Baia de Criș lasă foarte mult de dorit. Atragem atențiunea autorităților competente, rugându-le să ia măsurile de îndreptare urgente, amendând pe cei cari se vor mai abate. Să se impue proprietarilor autobuzelor de pe această linie să respecte măcar regulile bunului simț.

Știe toată lumea, care are nefericirea să călătorească pe această linie, cum sunt tratați călătorii. Nu mai insist și nu mai repet cea ce mulți, foarte mulți, ați încercat personal.

V'asigur că dacă aceste autobuse ar circula, așa cum circula și călătorii ar fi tratați așa cum sunt tratați, pe o altă linie, ori în București, proprietarii și personalul de serviciu ar fi linșati, iar autobuzul distrus. Nu toți cetățenii se lasă călcați în picioare, așa cum ne lăsăm noi.

Moravurile înscăunute la aceste autobuse au culminat în preajma sărbătorilor Sf. Paști.

Se știe că în aceste 2 săptămâni traficul de călători se mărește mult.

Toți știu acest lucru, afară de proprietarii autobuzelor.

Pleca un singur autobuz, încărcat până la refuz, astfel că cei care vreau să se urce într'un punct de pe distanța Brad—Deva, rămăneau pe jos. Cei care plecau din Brad cu destinația a una din comunele de pe această distanță trebuiau să plătească biletul întreg. (Cazul telefonistului din Brad). Altfel nu erau primiți pe mașină.

Călătorii din Baia de Criș și jur sunt lăsați seara în Brad, autobusele refuzând să meargă mai departe, afară de cel al D-lui P. Gabăr.

Călătorii sunt bruscați și tratați ca și când ar fi transportați de pomană, ori plătiți de către proprietarul autobuzului.

De ce nu se revine la obiceiul civilizat care exista pe această linie — înainte de-a ne ferici cu prezența sa nu oarecare domn Dumitraș — când concesionarul era obligat să ia toți călătorii, începând din Baia de Criș până în Deva, punând în circulație mașini suplimentare?

Dacă D-lor dela autobuse nu le convine câștigul prea mic de pe această linie, ori nu le convin mutrele călătorilor — de-o toleranță prostească — îi rugăm să ne lase în pace să călătorim cu trăsura ori cu carul cu boi. Dar să știm de ce să ne ținem. De îndată ce se angajează la o treabă, s'o îndeplinească în întregime și în mod civilizat. Aceasta mai ales că ne încasează o taxă foarte mare pentru acest serviciu.

Armatele italiene continuă ocuparea Abisiniei.

Se da ca sigură ocuparea Addis Abebei — capitala Abisiniei, în câteva zile, de către viteaza oștire italiană. Din cauza aceasta orașul începe să fie părăsit de către populația civilă. Chiar unii membri ai guvernului au plecat în direcții necunoscute. De altfel pentru italienii totul e o chestiune de un marș mai lung, încolo n'au cu cine se mai bate. Negusul în încapăținarea lui a rezistat cât a putut. Acuma nu mai poate opune nici o rezistență. Italienii se găsesc la 130 Km. depărtare de Addis-Abeba.

Știri și fapte din Baia de Criș.

Serată artistică. Sâmbătă seara a avut loc în saloanele „Casinei Române” o frumoasă serată artistică aranjată de tinerii premilari de sub comanda D-lor Ivașca și Grozav, pusă sub patronajul D-lui prim-prefect Nicolae Turuc. S'a jucat piesa „Nici pe aici nu se trece”, în care rolurile au fost interpretate cât se poate de bine de tinerii premilitari din satele din jurul Băii—de—Criș.

A luat parte un public numeros atât din localitate cât și din Brad și din satele din jur. Reușita acestei serate se datorește în special D-lui Turuc. Venitul realizat servește la înzestrarea subcentrului cu material de exercițiu.

Ars de via. Tânărul E. Obădău în una din zilele trecute a plecat la moară în satul Uibărești pentru a-și măcina o măsură de grâu. În timp ce se afla singur în moară, a explodat o mare cantitate de benzină, care i-a provocat arsuri grave pe tot corpul. În stare gravă a fost transportat în spitalul din localitate, unde — cu toate îngrijirile date — a murit în cele mai groaznice chinuri.

Din activitatea Ocolului Silvic. Ocolul Silvic din localitate de sub conducerea D-lui B. Romoșan, în primăvara acestui an a desfășurat o activitate dintre cele mai lăudabile. Remarcăm în deosebi plantațiile făcute, plantându-se câteva sute de mii de pueți de diferite esențe în râpe și în mănăcături de ape. O mare contribuție la desăvârșirea acestor opere au adus și școlarele de toate gradele. S. T.

O întâmpinare

Are cunoștința Primăria noastră că noaptea proprietarii de automobile de pe piața Bradului încasează pentru dusul la gară suma de 100 lei?

În toată România — Mare nu se îndrăznește a se face o așa escrocherie, ca să nu-i zicem pungășie! — înțelegeam să se încaseze noaptea 50% în plus, față de 40 lei taxa de zi — și asta ar fi prea exagerat — cât se încasează însă ne pare prea!

Nu crede de bine On. Primărie locală să reglementeze aceste taxe, în conformitate cu taxele altor orașe și după obișnuitele norme? — Totodată, în numele cetățenilor din Brad On. Primărie e rugată să oblige cu schimbul pe fiecare proprietar de automobile, să fie de serviciu la fiecare tren. — Un cetățean.

Avion căzut.

În ziua de 19 Aprilie un avion român condus de locot. Dumitru având ca observator pe căpitanul Zăinescu a sburat deasupra brațului Borcea. La un moment dat, când avionul era la 400 metri înălțime s'a stricat motorul. Jos nu putea veni deoarece erau apele și bălțile Dunării. Au sburat însă cu motorul stins și s'a lăsat mai departe.

În momentul când au atins pământul, avionul s'a dat peste cap, avrând la o mare depărtare pe cei doi aviatori. Locot. Dumitru s'a ales cu răni la cap, iar căpitanul Zăinescu n'a fost atins.

Foot-ball

Rezultate Sportive

Cupa României:

Unirea-Tricolor (București)—Franco-Româna (Brăila) 6—4 (1—1).

Juventus—Venus (Buc.) 3—1 (1—0).

Ripensia (Timișoara)—Crișana (Oradea) 8—3 (1—1; 2—2).

Divizia Națională A.

Victoria (Cluj)—C. F. R. (București) 3—2 (0—1).

Minierul (Petrosani)—Mica (Brad) 4—2 (2—0). Cronică în numărul viitor.